

انقلاب فرانسه

فیلیس کورزین

ترجمه مهدی حقیقت خواه

فهرست

رویدادهای مهم در تاریخ انقلاب فرانسه ۶
پیشگفتار: بهترین دوران، بدترین دوران ۹
۱. ریشه‌های انقلاب ۱۳
۲. طوفانی در راه ۳۱
۳. آغاز انقلاب ۳۹
۴. باستیل و تابستان خشونت‌آمیز ۵۳
۵. ایجاد ملّتی جدید ۷۳
۶. جنگ پُردمنه و انقلاب تازه ۸۹
۷. پایان سلطنت، آغاز دورهٔ وحشت ۱۰۱
۸. حکومت وحشت ۱۱۷
۹. سال‌های پایانی ۱۳۵
پیشگفتار: میراث انقلاب ۱۴۷
یادداشت‌ها ۱۴۹
برای مطالعه بیشتر ۱۵۳
آثار مرجع ۱۵۴
نمایه ۱۵۷

پیشگفتار

بهترین دوران، بدترین دوران

انقلاب فرانسه، مانند بسیاری از انقلاب‌ها، در موسم امیدها و آرزوهای بزرگ آغاز شد. به نظر می‌رسید که سرانجام آرمان‌های عصر روشنگری تحقق خواهد یافت: جامعه‌ای آرمانی مبتنی بر خرد و عدالت واقعاً امکان‌پذیر به نظر می‌آمد. اندیشمندان روشن‌بین در سرتاسر اروپا، و همچنین در آمریکا، با امیدواری نظاره‌گر بودند. امید داشتند که انقلاب به بی‌عدالتی اجتماعی، نادانی، و خرافه‌پرستی پایان دهد و انسان‌ها در پرتو آزادی، برابری، و برادری زندگی کنند.

اما انقلاب به مبارزه‌ای سهمگین و بی‌امان میان جناح‌ها تنزل یافت، که در آن هر جناح قصد داشت برداشت خود را از جامعه آرمانی به مردم فرانسه تحمیل کند. برخی از رهبران

انقلاب فرانسه چیزی بیش از خونریزی برای فرانسه به ارمغان آورد، اما اکثر مردم نخست به هزاران نفری فکر می‌کنند که، نظیر این مردان، آن‌ها را با گاری بردن و با گیوتین اعدام کردند.

ظاهری و تو خالی است». ^۱ انقلابیون فرانسه، با پاییندی اکید به آرمان‌های آزادی و برابری برای همه مردم، جهانشمولی این آرمان‌ها را اعلام می‌داشتند، بدین معنا که نه فقط مردم فرانسه، بلکه تمام انسان‌ها دارای حقوقی اساسی هستند که باید از طرف حکومت‌های اشان به رسمیت شناخته شود.

پاشاری انقلابیون بر برابری و جهانشمولی خواست‌های اشرافیت و بسیاری از شهر و ندان طبقه متوسط فرانسه و همین طور مردم دیگر کشورهای اروپایی را می‌ترساند، اما افراد هم‌فکر را در سرتاسر جهان متعدد و انقلاب فرانسه را به رخدادی محوری در تاریخ مدرن مبدل می‌ساخت:

این انقلاب رخدادی جهانی و نه صرفاً ماجرا‌یی گذرا، هر چند مهم، در تاریخ فرانسه بود. تا پیش از ۱۷۸۹ دولتمردان قدرت‌های بزرگ گاهگاهی مجبور می‌شدند با شورش‌های دهقانی یا فوران آشوب‌های شهری مواجه شوند اما نه با جنبش‌های انقلابی در صحنه مدرن. اما از آن به بعد تهدید همیشه در خیالشان و گاهی در پشت پنجه آن‌ها حاضر بود. انقلابیون فرانسه خواستار نه حقوق از دست رفته‌شان، بلکه اصول جهانشمولی بودند که عقیده داشتند برای همه انسان‌ها مشترک است... انقلاب فرانسه، به مثابه افسانه، نماد و اسطوره، دلنشغولی هر کسی بود.^۲

خیزش‌های چشمگیر انقلاب نه تنها جامعه فرانسه بلکه سرتاسر جهان غرب را تحت تأثیر قرار داد. هر چند دویست سال از زمان آن رشته حوادث شگفت‌انگیزی که به انقلاب فرانسه معروف است گذشته، آزادی و برابری همچنان آرمان‌های جوامع دموکراتیک در سرتاسر جهان است.

نگاره نمادین آزادی. آزادی و برابری آن چیزهایی بودند که انقلابیون فرانسه آرزوی دستیابی به آن‌ها را داشتند و آن‌ها در این فرایند جنبشی جهانی پدید آوردند.

با این حال، وحشت و خونریزی به هیچ وجه میراث ماندگار این انقلاب نبود. از درون این آشوب و نامنی برخی تغییرات اساسی در جامعه فرانسه پدید آمد: پادشاهی خودکامه سقوط کرد، رژیم کهن، نظم اجتماعی و اقتصادی مبتنی بر حقوق فئودالی، از میان رفت؛ امتیازات اشرافیت ملغی گردید؛ دهقانان از قیدهای فئودالی به اربابان زمیندار و نیز به کلیسا آزاد شدند. و بالاخره، انقلاب نشانه گذار از فئودالیسم به سرمایه‌داری بود و راه را برای ساختن دولت مدرن هموار ساخت.

اما، از نظر اکثر انقلابیون آزادیخواه فرانسه برابری مهم‌ترین و ماناترین اصل بود، هر چند این آرزو در پایان انقلاب کاملاً تحقق نیافت. با وجود این، آن‌ها دریافتند که آزادی بدون برابری تنها به نفع اندک کسان صاحب امتیاز تمام خواهد شد. چنان که یکی از اعضای کتوانسیون (مجمع) ملی در سال ۱۷۹۳ اعلام داشت، «زمانی که یک طبقه از انسان‌ها می‌تواند طبقه دیگری را گرسنگی دهد بدون آن که مجازات شود، آزادی صرفاً پدیده‌ای